

บทที่ 8

ของประทานในการรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้ คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- จำแนกของประทานในการรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้ง 9 ชนิดได้
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานในการรับใช้และของประทานในการช่วยเหลือ
- อธิบายความแตกต่างระหว่างของประทานในการบริหารและของประทานในการเป็นผู้นำ
- เปรียบเทียบระหว่างของประทานแห่งความเชื่อและผลของความเชื่อ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“และถ้าผู้ใดใคร่เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมัครของคนทั้งปวง”

มาระโก 10:44

คำนำ

มีของประทานฝ่ายวิญญาณอยู่ 9 ชนิด ซึ่งเราจะเรียกว่า “ของประทานในการรับใช้”

ของประทานเหล่านี้ไม่ใช่ของประทานที่ต้องเป็นของผู้มีหน้าที่หรือตำแหน่งพิเศษ ดังเช่นบุคคลเหล่านั้นซึ่งได้แก่อัครสาวก ผู้เผยพระวจนะ ผู้ประกาศ ศิษยาภิบาลหรืออาจารย์ และก็ไม่ใช่ของประทานในการพูด ซึ่งบุคคลนำไปใช้ในการยืนต่อหน้าชุมชนของคริสตจักร เพื่อกล่าวพระวจนะของพระเจ้า

ทั้งยังมีใช้ของประทานประเภทหมายสำคัญ (ซึ่งคุณจะได้ศึกษาในบทต่อไป) ซึ่งแสดงออกมาเพื่อยืนยันความจริงของข่าวประเสริฐ

ของประทานทั้ง 9 ชนิดเหล่านี้ “เพื่อเสริมสร้างการรับใช้” ในคริสตจักร โดยการจัดเตรียมด้านโครงสร้าง ด้านการดูแลปกครอง และด้านการสนับสนุนทั้งในทางฝ่ายวิญญาณและในทางปฏิบัติออกมาให้เกิดผลในทุกๆ ด้านของงานรับใช้

ของประทานในการรับใช้ทั้ง 9 อย่าง ได้แก่

- การสังเกตวิญญาณ	- การให้ความช่วยเหลือ
- ความเป็นผู้นำ	- การปรนนิบัติ
- การดูแลปกครอง	- ความเมตตากรุณา
- ความเชื่อ	- การให้การต้อนรับเลี้ยงดู

- การถวาย

การสังเกตวิญญาณ

“การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
พระเจ้าทรงโปรดประทานโดยทางพระวิญญาณให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วย
สติปัญญาและให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยความรู้ แต่ก็ยังเป็นพระวิญญาณองค์
เดียวกัน

และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่ง
มีความสามารถรักษาคนป่วยได้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน

และให้อีกคนหนึ่งทำการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะได้ และ
ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่างๆ”

1 โครินธ์ 12:7-10

รู้จักสังเกตวิญญาณ ก็คือ ความสามารถที่จะประเมินค่าที่แท้จริงของผู้คน ของลัทธิคำ
สอนและของสถานการณต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่นว่า เขาเหล่านั้นหรือสิ่งเหล่านั้นเป็นมาจากพระ
เจ้า หรือว่าเป็นมาจากมาร

ไม่มีทางที่การสังเกตวิญญาณจะนำมาใช้ปะปนกับวิญญาณการวิพากษ์วิจารณ์ เพราะว่า
ของประทานนี้เป็นของประทานฝ่ายวิญญาณ เรื่องฝ่ายวิญญาณไม่อาจแยกแยะได้ด้วยจิตใจ
ธรรมชาติของมนุษย์

“แต่มนุษย์ฝ่ายวิญญาณวิจัยสิ่งสารพัด แต่ไม่มีผู้ใดจะวิจัยใจคนนั้นได้”

1 โครินธ์ 2:15

ของประทานนี้มีขอบเขตจำกัดในเรื่องรู้จักสังเกตวิญญาณเท่านั้น มิใช่จะนำไปใช้
สังเกตโดยทั่วไป ของประทานชนิดนี้ช่วยในการดูแลคริสตจักรโดยการจำแนกคนผู้ทำให้คริสตจักร
แตกแยก โดยมีแรงผลักดันในใจหรือหลักคำสอนที่ไม่ถูกต้อง และจากการมีที่ท่าที่ผิดๆ

การรู้จักสังเกตวิญญาณเป็นของประทานที่มีความสำคัญมาก เพราะว่าศัตรูที่ทำการ
ต่อต้านซึ่งเราต้องต่อสู้ด้วยนั้น เราไม่สามารถเห็นได้ด้วยสายตาของมนุษย์ เราจะรู้จักมันได้โดย
ผ่านการสังเกตฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

“เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ
เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้า
อากาศ”

เอเฟซัส 6:12

หนึ่งในยุทธวิธีต่างๆ ซึ่งใช้โดยมารก็คือ การหลอกลวง นี่คือเหตุผลว่าทำไมการสังเกต
วิญญาณจึงสำคัญมาก

“การกระทำเช่นนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังไม่ยอมตัวเป็นทูตแห่ง
ความสว่างได้

เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นการแปลกอะไรที่คนรับใช้ของซาตานจะยอมตัวเป็นคนรับ
ใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการกระทำของเขา”

2 โครินธ์ 11:14-15

เพราะว่าเราใกล้จะถึงวาระที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาแล้ว วิญญาณการหลอกลวง
เหล่านี้ ก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น

“พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ
โดยหันไปเชื่อวิญญาณที่ล่องลอย และฟังคำสอนของพวกเขาผิดๆ”

1 ทิโมธี 4:1

อัครสาวกเปาโลกล่าวเตือนไว้ว่า

“แต่เราได้มีคนที่ยอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะเกิดขึ้นในชนชาตินั้น เช่นเดียวกับที่
จะมีผู้สอนผิดเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลายซึ่งจะลอบเอามิชฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศ
เข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพินาศ
โดยเร็วพลัน

จะมีคนหลายคนประพฤตชั่วตามอย่างเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทาง
ของสัจจะจะถูกกล่าวร้าย”

2 เปโตร 2:1-2

ถ้าคุณไม่มีของประทานการสังเกตวิญญาณ ก็มิได้หมายความว่า คุณจะถูกทิ้งไว้ให้อยู่ใน
สภาพไร้การปกป้อง พระเจ้าทรงประทานวิธีหนึ่งซึ่งใช้ในการทดสอบวิญญาณ วิธีการทดสอบนี้
ใช้ได้ไม่ว่าคุณจะมีของประทานในการสังเกตวิญญาณหรือไม่

“ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้น ๆ
ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่าผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากจาริกไปในโลก

โดยข้อนี้ท่านทั้งหลายก็จะรู้จักพระวิญญาณของพระเจ้า คือวิญญาณทั้งปวงที่
ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นมาจากพระเจ้า

และวิญญาณทั้งปวงที่ไม่ยอมรับเชื่อพระเยซู วิญญาณนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า
วิญญาณนั้นแหละเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยืนยันว่าจะมาและบัดนี้ก็
อยู่ในโลกแล้ว”

1 ยอห์น 4:1-3

คุณสามารถเรียนรู้เพื่อที่จะใช้ไหวพริบหรือเหตุผลฝ่ายวิญญาณของคุณในการสังเกต
ระหว่างฝ่ายดีและฝ่ายชั่ว ความเฉลียวฉลาดฝ่ายวิญญาณเหล่านี้จะถูกพัฒนาโดยการศึกษาพระ
วจนะของพระเจ้า

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมันนั้นยังไม่เข้าใจเรื่องความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นผู้เยาว์

อาหารแข็งเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับผู้ที่ได้รับการฝึกหัดอบรมให้สามารถรู้จักกับผิดชอบชั่วดีแล้ว”

ฮีบรู 5:13-14

เพื่อการศึกษาต่อ

ข้ออ้างอิงต่อไปนี้เป็น ตัวอย่างของการใช้ของประทานในการสังเกตวิญญาณ

- พระเยชู - มัทธีว 16:21-23, ยอห์น 1:47, ลูกา 9:55

- เปาโล - กิจการ 13:6-12, 16:16-18

- เปโตร - กิจการ 5:1-11, 8:18-24

(ในกิจการ 8:18-24 อะไรคือสิ่งซึ่งชี้ให้เห็นผลของการใช้ของประทานในการสังเกตวิญญาณ)

ความเป็นผู้นำ

“ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข และคนทั้งหลายที่อยู่ใต้เนื้อหนังจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าก็หา มิได้”

โรม 8:6, 8

ของประทานฝ่ายวิญญาณในการเป็นผู้นำคือ ความสามารถในการที่จะจัดตั้งเป้าหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระเจ้าที่สามารถกระทำได้เป็นผลสำเร็จ และต้องสามารถนำเป้าหมายต่างๆ เหล่านี้ไปสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและกระทำตามได้ด้วย บุคคลซึ่งมีของประทานนี้จะชักจูงและนำผู้อื่นให้กระทำตามเป้าหมายเหล่านี้ได้สำเร็จเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

การเป็นผู้นำถูกกล่าวถึงในโรม 12 และคุณสมบัติสำหรับผู้มีของประทานนี้ก็คือ บุคคลซึ่งสามารถนำ (ปกครอง) ผู้อื่นได้ด้วย ความขยันหมั่นเพียร ความขยันหมั่นเพียรหมายถึง การแสดงออกซึ่งการดูแลเอาใจใส่ทุกสิ่งอย่างคงเส้นคงวา และมีความเพียรพยายามที่จะมุ่งกระทำให้สำเร็จ นั่นหมายถึงต้องเป็นผู้มีความอุตสาหวิริยะ มีการเอาใจใส่และมีความเพียรพยายาม

บุคคลซึ่งมีของประทานในการเป็นผู้นำ ควรมีความสามารถในการนำครอบครัวของตนเองได้อย่างดี

“เพราะว่าถ้าชายคนใดไม่รู้จักรอบครองบ้านเรือนของตน คนนั้นจะดูแลคริสตจักรพระเจ้าอย่างไรได้”

1 ทิโมธี 3:5

สิ่งนี้เป็นความจริงสำหรับบุคคลซึ่งมีของประทานในการปกครองได้ดีด้วยเช่นกัน

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้เชื่อทั้งหลายควรแสดงความนับถือแก่บรรดาคนเหล่านั้นซึ่งเป็นผู้นำคริสตจักร

“พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้นับถือคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน ซึ่งปกครองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าและรักเตือนท่าน

จงเคารพและรักเขาให้มากเพราะงานที่เขาได้กระทำ”

1 เธสะโลนิกา 5:12-13

เราถูกสั่งให้

“ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมให้อยู่ในอิวาทของหัวหน้าของท่าน จงให้เขาทำงานนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ ซึ่งจะไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลายเลย เพราะว่าท่านเหล่านั้นดูแลรักษาจิตวิญญาณของท่านอยู่ เสมือนผู้ที่ต้องเสนอรายงาน”

ฮีบรู 13:17

เพื่อศึกษาต่อ

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ทั้งสามท่านได้แก่ โมเสส โยชูวาและดาวิด เรื่องของโมเสสถูกพบในหนังสืออพยพเรื่อยมาจนตลอดถึงหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ เรื่องราวของโยชูวามีบรรจุไว้ในหนังสือโยชูวา คุณจะสามารอ่านเรื่องราวของดาวิดในหนังสือ 1 และ 2 ซามูเอล

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่คนอื่นๆ ได้แก่

- เนหะมีห์ : หนังสือเนหะมีห์
- เอสรา : เอสราและเนหะมีห์
- เปโตร : หนังสือกิจการ

การบริหาร

“และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักรคือ หนึ่งในบรรดาอัครทูต สองบรรดาผู้เผยพระวจนะ สามบรรดาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการด้วยฤทธานุภาพ ต่อจากจากนั้นของประทานในการรักษาโรค พวกที่ให้ความช่วยเหลือ พวกผู้นำและผู้รู้ภาษาแปลกๆ”

1 โครินธ์ 12:28

ของประทานในการบริหาร โดยแท้จริงแล้วพระคัมภีร์เรียกว่า บุคคลที่มีของประทานในการบริหารคือผู้มีความสามารถที่จะบอกทิศทางหรือนำทาง บริหาร และตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของคนอื่น

ความหมายของคำว่าบริหารก็คล้ายคลึงกับคำที่ใช้สำหรับ กัปตัน ผู้มีหน้าที่ถือพวงมาลัยเรือ คำเช่นเดียวกันนี้ถูกใช้ทั้งสองหน้าทีในพระคัมภีร์

“ชาวเมืองไซดอนและเมืองอารวัตเป็นฝีกรรเชียงของเจ้า”

เอเสเคียล 27:8

บุคคลซึ่งมีของประทานนี้ต้องรับผิดชอบสำหรับการนำทางและการตัดสินใจ เช่นเดียวกับกับต้นของเรือ เขาอาจไม่ได้เป็นเจ้าของเรือ แต่เขาได้รับมอบหมายด้วยความไว้วางใจให้มีความรับผิดชอบในการนำเรือสำหรับการเดินทางนั้น

ของประทานในการเป็นผู้นำและในการปกครอง ทั้งสองชนิดนี้เกี่ยวข้องกับทักษะในการจัดองค์การซึ่งมีผลในการให้สำเร็จตามเป้าหมายฝ่ายวิญญาณ บ่อยครั้งที่ผู้เชื่อจะมีทั้งของประทานในการเป็นผู้นำและเป็นผู้บริหารด้วย

ถ้าบุคคลใดมีแต่ของประทานในการบริหาร แต่ไม่มีของประทานในการเป็นผู้นำ เขาจำเป็นจะต้องมีใครสักคนที่มีของประทานนั้น ในการที่จะมาทำงานร่วมกับเขา

บุคคลที่มีของประทานในการบริหารย่อมมีความสามารถที่จะ นำ บริหารและตัดสินใจ แต่ถ้าปราศจากของประทานในการเป็นผู้นำแล้ว เขาก็ไม่มีความสามารถที่จะกระตุ้นหรือเข้าใจและลงมือปฏิบัติร่วมกับประชาชนเพื่อที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น

ศิษยาภิบาลและอาจารย์คือ ผู้ที่พบได้บ่อยครั้งว่ามีของประทานฝ่ายวิญญาณในการเป็นผู้นำ เขาสามารถจูงใจผู้คนให้ปฏิบัติจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายฝ่ายวิญญาณได้ แต่ก็มีหลายท่านที่ขาดของประทานในการบริหาร ถึงแม้ว่าท่านกระตุ้น ใจและจูงใจคนได้ ท่านก็ล้มเหลวในการบริหารให้เป็นที่ไปในทางซึ่งจะสำเร็จตามเป้าหมายนั้น

สัมพันธภาพของทิตัสและเปาโล แสดงให้เห็นว่าของประทานในการบริหารมีหน้าที่อย่างไรในท่ามกลางของประทานอื่นๆ เปาโลมีของประทานในการเป็นผู้นำพิเศษคือ เป็นอัครทูตท่านก่อตั้งคริสตจักรในเมืองครีต แล้วให้ทิตัสบริหารและนำคริสตจักรนั้น

“เหตุที่ข้าพเจ้าจะท่านไว้ที่เกาะครีต ก็เพื่อท่านจะได้แก้ไขสิ่งที่ยังบกพร่องให้เรียบร้อย และตั้งผู้ปกครองไว้ทุกเมืองที่ข้าพเจ้ากำชับท่าน”

ทิตัส 1:5

เปาโลได้กำหนดตัวทิตัสไว้ในฐานะผู้บริหารเหนือคริสตจักรในเมืองครีต แต่เปาโลก็ยังคงมีสิทธิอำนาจในคริสตจักรนั้น ทิตัสเป็นผู้บริหารและปฏิบัติตามคำแนะนำของเปาโล หากถือตามข้อความในข้อพระคัมภีร์นี้ หน้าที่หนึ่งบรรดาหน้าที่ต่างๆ ของการบริหารก็คือ ฝึกฝนผู้เชื่อคนอื่นๆ สำหรับตำแหน่งผู้นำในคริสตจักร

เพื่อศึกษาต่อ

ศึกษาปัญหาซึ่งอธิบายไว้ในกิจการ 6:1-7 อะไรคือปัญหา ใครเป็นผู้ใช้ของประทานในการเป็นผู้นำ ใครน่าจะมีของประทานในการบริหาร

อ่านลูกา 14:28-30 สังเกตคุณค่าของการวางแผนงานและการบริหาร นี่เป็นส่วนหนึ่งของการปกครองที่ดี

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ศึกษาชีวิตของโยเซฟใน ปฐมกาล 37 จนถึงข้อ 50 โยเซฟมีของประทานในการปกครอง เขาบริหารและนำประเทศอียิปต์แทนฟาโรห์ ดู กิจการ 7:9-10 ประกอบด้วย

ความเชื่อ

**“การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
พระเจ้าทรงโปรดประทานโดยทางพระวิญญาณให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วย
สติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์
เดียวกัน**

**และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่ง
มีความสามารถรักษาคนป่วยได้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวกัน”**

1 โครินธ์ 12:7-9

บุคคลผู้มีของประทานแห่งความเชื่อ มักจะมีความสามารถพิเศษที่จะเชื่อด้วยความมั่นใจ
ที่เหนือธรรมชาติ และไว้วางใจพระเจ้าในสถานการณ์ที่คับขัน นั่นคือ ความเชื่อพิเศษในการที่จะ
ตอบสนองความต้องการพิเศษ

เขารู้ว่าพระเจ้ากำลังจะทำในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เขาได้ฝึกฝนความเชื่อเช่นนี้ แม้ว่าผู้เชื่อคน
อื่นๆ รอบๆ ตัวเขาไม่มีความเชื่อก็ตาม

พระคัมภีร์ให้คำนิยามความเชื่อไว้ดังนี้

**“ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกมั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้
เห็นนั้นมีจริง”**

ฮีบรู 11:1

พระคัมภีร์ฉบับแอมพลีฟายด์มีคำนิยามเพิ่มเติมดังนี้

ความเชื่อคือ ความแน่ใจ การยืนยัน หัวข้อของการกระทำสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นสิ่งที่พิสูจน์ถึง
สิ่งที่เราไม่เห็น การทำให้เชื่อว่าเป็นความจริง ความเชื่อคือรับรู้ว่าเป็นจริงในสิ่งที่ยังไม่เปิดเผยแก่
สัมผัสของเรา (ฮีบรู 11:1)

ความเชื่อให้ความมั่นใจว่า สิ่งต่างๆ ซึ่งสัญญาไว้ในอนาคตนั้นเป็นจริงและสิ่งที่ยังไม่เห็น
นั้นมีจริง

มีความเชื่อชนิดต่างๆ กัน มีความเชื่อตามธรรมชาติ ซึ่งก็คือ ความไว้วางใจในสิ่งซึ่งได้ผ่าน
การพิสูจน์แล้วว่า จริงแท้ มั่นคง และคงที่ พระคัมภีร์ยังกล่าวถึงความเชื่อในการทรงชำระให้
บริสุทธิ์ (กาลาเทีย 2:20) ยังมีความเชื่อที่เป็นเครื่องป้องกันภัย (เอเฟซัส 6:16) และมีความเชื่อใน
ความรอดว่าเราเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อของเรา (โรม 5:1)

พระคัมภีร์ยังเปิดเผยอีกว่า ความเชื่อนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายระดับ พระเยซูทรงกล่าวถึงคน
ที่ไม่ยอมใช้ความเชื่อว่าเขาอยู่ในสภาพไร้ความเชื่อเลยทีเดียว (มัทธิว 17:17) พระองค์ยังรับสั่งถึง

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คนที่มีความเชื่อน้อย (มัทธิว 6:30, 8:26, 14:31, ลูกา 12:8) และคนที่มีความเชื่อมากไว้ด้วย (มัทธิว 8:10, 15:8 ลูกา 7:9)

พระคัมภีร์สอนเราว่า แต่ละบุคคลมีขนาดความเชื่อตามจำนวนที่พระเจ้าทรงประทานให้ โดยพระคุณแก่เขาในฐานะที่เป็นของประทานจากพระเจ้า (โรม 12:3 ข) พระวาทะของพระเจ้ายังสอนเราอีกว่า ซึ่งเราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8)

แต่ของประทานแห่งความเชื่อคือ ความสามารถเหนือปกติที่มนุษย์จะเชื่อพระเจ้าในทุกอาณาบริเวณของชีวิต ความเชื่อเช่นนี้ก่อให้เกิดการรับรู้ว่ามีสิ่งที่ไม่สามารถเป็นไปไม่ได้ ความเชื่อนี้ไม่มีข้อจำกัดว่าพระเจ้าสามารถทำอะไรได้บ้าง

สำหรับผู้ที่ยังไม่มีของประทานแห่งความเชื่อนี้ พระคัมภีร์บอกถึงวิธีที่จะเพิ่มพูนความเชื่อ ดังนี้

“ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์”

โรม 10:17

ความเชื่อถูกกล่าวไว้ใน กาลาเทีย 5:22 ในฐานะที่เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับที่ของประทาน ความเชื่อในฐานะที่เป็นของประทานฝ่ายวิญญาณหมายถึงอำนาจ ความเชื่อในฐานะที่เป็นผลของพระวิญญาณหมายถึงลักษณะนิสัยอันเป็นหลักของความประพฤติ ความเชื่อในฐานะของประทาน ก็คือ การกระทำ นั่นคือความสามารถที่จะปฏิบัติด้วยความเชื่อ ในยามที่ต้องเผชิญกับสิ่งหรือเหตุการณ์ที่ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้

ความเชื่อในฐานะที่เป็นผลของพระวิญญาณก็คือ ท่าที หรือการแสดงออก ผลของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่ถูกพัฒนาได้โดยผ่านความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นไปในแนวเดียวกัน ดังเช่น ผลไม้ ในโลกธรรมชาติ ซึ่งมีการพัฒนาผลโดยผ่านขบวนการซึ่งช่วยในการเจริญเติบโต

เพื่อการศึกษาต่อ

ศึกษา ฮีบรู 11 บทนี้ให้ตัวอย่างมากมายเกี่ยวกับบุคคลผู้มีความเชื่ออันใหญ่หลวง จงทำรายการสิ่งต่างๆ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นกระทำสำเร็จผ่านความเชื่อของเขา

อับราฮัมถูกเรียกว่า บุรุษแห่งความเชื่อ : โรม 4:16-21, ฮีบรู 11:18-19

สตีเฟ่น เราเห็นได้ชัดว่าท่านมีของประทานแห่งความเชื่อ : กิจการ 6:5-8

บารนาบัส ท่านก็เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งมีของประทานนี้ : กิจการ 11:22-24

เปาโล ท่านผู้นี้ได้ใช้ความเชื่ออันใหญ่หลวงกระทำภารกิจมากมายไว้ในกิจการ 27

ความเชื่อ ให้ความสำคัญในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ : (1 โครินธ์ 13:2)

การถวาย

“และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะก็จึงเผยตามกำลังของความเชื่อ

ถ้าเป็นการเตือนสติก็จึงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจาศักดิ์จึงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครองก็จึงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จึงแสดงด้วยใจยินดี”

โรม 12:6, 8

พระเจ้าทรงอวยพรคุณด้านการเงินตามพื้นฐานการถวายของคุณว่าคุณถวายอย่างไร พระเจ้าทรงจัดเตรียมพระพรเพื่อที่จะให้คุณมีกองทุนเพื่อถวายให้แก่งานของพระองค์อีก

“นี่แหละคนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก

ตามที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า เขาแจกจ่าย เขาให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

2 โครินธ์ 9:6, 9

พระเยซูเองก็ทรงให้สัญญาไว้ด้วย

“จงให้เขาและท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานถ้วน ยัดแน่นแน่นพูนใส่ให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น”

ลูกา 6:38

วิธีที่คุณจะได้เงินหรือสิ่งต่างๆ มาถวายถูกอธิบายไว้แล้วในเอเฟซัส

“คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้อะไรๆ แจกให้แก่คนที่ขัดสน”

เอเฟซัส 4:28

เปาโลกล่าวชมผู้เชื่อชาวเอเฟซัสที่มีน้ำใจในการถวายว่า

“ข้าพเจ้าได้รับครบและมากกว่านั้นอีก ข้าพเจ้าก็อิ่มอยู่เพราะได้รับของจากเอปาโพรดิสซึ่งพวกท่านส่งไปให้ เป็นกลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่ทรงโปรดและพอพระทัยของพระเจ้า”

เอเฟซัส 4:18

ท่านบ่งชี้ว่า เพราะว่าของประทานของเขาทั้งหลายนั้นก็จัดว่าเป็นเครื่องถวายบูชาที่พระเจ้าทรงพอพระทัยด้วย

“และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่พวกท่านจากทรัพย์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ในพระเยซูคริสต์”

ฟิลิปปี 4:19 ฉบับมาตรฐาน

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระสัญญาข้อนี้มีไว้สำหรับผู้ที่ได้ถวายเพื่อราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้า

แต่จำใจไว้ว่า : ถึงแม้ว่าผู้เชื่อทุกคนที่หน้าที่ต้องถวายและได้รับพระพรจากพระเจ้าในการทำเช่นนั้น แต่บุคคลซึ่งมีของประทานในการถวาย เขาจะมีความสามารถเหนือปกติที่จะถวายด้วยความชื่นชมยินดีต่อพระเจ้า เขามีแรงผลักดันฝ่ายวิญญาณเป็นพิเศษในการถวาย

เพื่อศึกษาต่อ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับบุคคลซึ่งมีความสามารถเหนือปกติในการถวาย แต่พระเจ้า เป็นไปได้ว่า เขาเหล่านั้นมีของประทานฝ่ายวิญญาณในการถวาย

- หญิงม่าย : มาระโก 12:41-44, ลูกา 21:1-4

- มารีย์ : ยอห์น 12:3-8

- คริสตจักรในกาลาเทีย : กาลาเทีย 4:15

- คริสตจักรในฟิลิปปี : ฟิลิปปี 4:10-18

- คริสตจักรในมาซิโดเนีย : 2 โครินธ์ 8:1-7

การถวายมาแรงกระตุ้นอะไรบ้าง ให้ดูที่มัทธิว 6:3, เอเฟซัส 4:28, 1 โครินธ์ 13:3

การช่วยเหลือ

“พระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือ หนึ่งบรรดาอัครทูต สองบรรดาผู้เผยพระวจนะ สามบรรดาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มิผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ รักษาโรค ต่อจากนั้นก็ให้ความช่วยเหลือ พวกผู้นำ และผู้รู้ภาษาแปลกๆ”

1 โครินธ์ 12:28

บุคคลที่มีของประทานในการช่วยเหลือคือ คนที่มีความสามารถที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในราชกิจของพระเจ้า และส่งเสริมให้เขาเหล่านั้นสามารถเพิ่มพูนประสิทธิภาพจากของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาเหล่านั้นเอง

จากผู้อัครทูตถึงนักดนตรี สิ่งใดก็ตามที่สามารถช่วยเหลือกันในการทำงานของคริสตจักรหรืองานรับใช้ อาจพิจารณาว่าเป็นของประทานในการช่วยเหลือ

เมื่อเปาโลส่งสุภาพสตรีที่ชื่อเฟบีไปโรม ท่านขอรับรองบรรดาผู้เชื่อที่นั่นให้ช่วยเหลือเธอด้วยของประทานในการช่วยเหลือ

“ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาวของเราไว้กับท่าน คือ เฟบีผู้เป็นมัคนายิกาในคริสตจักรที่อยู่ที่เมืองเคนเคเรีย

ขอท่านรับนางไว้ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าตามควรแก่ธรรมิกชน และขอให้ท่านช่วยนางในทุกสิ่งที่นางต้องการ เพราะนางได้ช่วยสงเคราะห์คนหลายคนรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย”

โรม 16:1-2

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ปรีชชิลลาและอาควิลา ได้ปรนนิบัติเปาโลด้วยของประทานในการช่วยเหลืออย่างเห็นได้ชัด เพราะว่าท่านเขียนไว้ดังนี้

“ขอฝากความคิดถึงมายังรัฐฟัส ผู้ทรงเลือกไว้ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาซึ่งเป็นมารดาของข้าพเจ้าด้วย”

โรม 16:13

ของประทานในการช่วยเหลือก็คือ งานอะไรก็ได้ซึ่งช่วยสนับสนุนหรือช่วยเหลือใครสักคน นั่นก็คือผู้มีของประทานนี้จะทำหน้าที่ในฐานะผู้ช่วย

เพื่อศึกษาต่อ

ทาบีธา (โดรคัส) เป็นผู้มีของประทานในการช่วยเหลือ : กิจการ 9:36

สตรีหลายคนซึ่งช่วยเหลือพระเยซูในพระราชกิจของพระองค์ : มาระโก 15:40-41

ความช่วยเหลือที่ให้อาจจะเป็นสิ่งที่อยู่ในด้านความรับผิดชอบด้านการบริหารร่วมกัน : อพยพ 18:22, กัณดารวิถี 11:17

การรับใช้ในด้านให้ความช่วยเหลือ อาจเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระแก่ผู้ที่มีกำลังน้อย : กิจการ 20:35

การปรนนิบัติ

“และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการเผยพระวจนะก็จงเผยตามกำลังของความเชื่อ

ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน”

โรม 12:6-7

คำว่า “การรับใช้” ในข้อพระคัมภีร์ หมายถึง การปรนนิบัติหรือการใช้อำนวยความสะดวก ของประทานในการปรนนิบัติก็คือ ความสามารถที่จะปรนนิบัติภาระที่เราทำได้ ซึ่งภาระนั้นเกี่ยวข้องกับราชกิจของพระเจ้า บุคคลผู้ทำหน้าที่ปรนนิบัติจะให้ความช่วยเหลือคนอื่นให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายฝ่ายวิญญาณ โดยการปลดปล่อยเขาให้เป็นอิสระจากงานประจำซึ่งเป็นหน้าที่จำเป็น

พระคัมภีร์ฉบับแอมพลิฟายด์แปลข้อพระคัมภีร์นี้ว่า

“บุคคลซึ่งของประทานของเขาคือ การใช้อำนวยความสะดวกที่ปฏิบัติได้ ก็จงให้เขาอุทิศตัวเพื่อการปรนนิบัตินั้น”

โรม 12:7

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การปรนนิบัติต่างจากการช่วยเหลือตรงที่สามารถปลดปล่อยคนใดคนหนึ่งให้เป็นอิสระจากหน้าที่ประจำ บุคคลซึ่งปรนนิบัติผู้อื่นจะต้องยอมรับความรับผิดชอบสำหรับงานที่เขาไปทำแทนนั้น เพื่อที่จะปลดปล่อยอีกคนหนึ่งให้มีเวลาฝึกฝนของประทานฝ่ายวิญญาณของเขาได้

บุคคลที่มีของประทานในการช่วยเหลือมักจะช่วยเหลือคนใดคนหนึ่งในการปฏิบัติงานรับใช้ของเขา ตัวอย่างเช่น นักดนตรีในคริสตจักรช่วยเหลือศิษยาภิบาลให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายฝ่ายวิญญาณในการนมัสการในคริสตจักร แต่นักดนตรีก็มิได้ปลดปล่อยศิษยาภิบาลให้พ้นจากความรับผิดชอบในการประชุมนมัสการนั้น เขาเป็นแต่เพียงผู้ใช้ของประทานด้านดนตรีมาช่วยเหลือศิษยาภิบาลให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ฝ่ายวิญญาณเท่านั้น

อีกประการหนึ่ง บุคคลที่มีของประทานในการปรนนิบัติอาจจะหยิบยกเอาความรับผิดชอบทั้งหมดไปจากศิษยาภิบาล โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมในการแจกอาหารแก่คนที่ขัดสนภายในคริสตจักร

ตัวอย่างที่ยกมานี้ถูกพบในคริสตจักรยุคแรกซึ่งมีผู้เชื่อบางคน “ปรนนิบัติ” อยู่ที่โต๊ะแจกอาหาร เพื่อให้อิสระแก่อัครทูตเพื่อไปทำภารกิจฝ่ายวิญญาณที่มีความสำคัญยิ่งกว่า

“ในคราวนั้นเมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกนิยเมกรีกบ่นติเตียนพวกฮีบรูว่า ในการแจกท่านทุก ๆ วันนั้น เขาเว้นไม่ได้แจกให้พวกแม่มายชาวกรีก

ฝ่ายอัครทูตทั้งสิบสองคนจึงเรียกบรรดาศิษย์ให้ประชุมกัน แล้วกล่าวว่า “ซึ่งเราจะละเลยพระวาระของพระเจ้า มัวไปแจกอาหารก็หาควรไม่”

เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายจงเลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อเสียงดีประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาให้ดูแลการงานนี้

ฝ่ายพวกเราจะชะม้กเข้มนั้ธัษฐานและรับใช้พระเจ้าในพันธกิจแห่งพระวาระเสมอไป”

กิจการ 6:1-4

จงสังเกตคุณสมบัติของบุคคลเหล่านั้นผู้ทำหน้าที่ในการปรนนิบัติ เขาเหล่านั้นเป็นคนมีเกียรติและเต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา

เปาโลกล่าวถึงบุคคลเหล่านั้นซึ่งรับใช้หรือปรนนิบัติท่านดังนี้

“ของค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาแก่ครอบครัวของไอเนสิไฟรัสด้วยเถิด เพราะเขาได้กระทำให้ข้าพเจ้าชื่นใจบ่อย ๆ เขาไม่มีความรังเกียจโช่ตรวนของข้าพเจ้าเลย

แต่เมื่อเขามาถึงกรุงโรม เขาได้อุตสาหื้สืบหาข้าพเจ้าจนพบ

และเขาได้รับใช้ข้าพเจ้าที่เมืองเอเฟซัสมากเพียงใดท่านก็รู้อยู่แล้ว ของค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานพระเมตตาแก่เขาในวันพิพากษาด้วยเถิด”

2 ทิโมธี 1:16-18

ของประทานในการปรนนิบัติเกี่ยวข้องกับการแบกรับภาระของผู้อื่นด้วย

“จงช่วยรับภาระของกันและกัน ท่านจึงจะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระคริสต์”

กาลาเทีย 6:2

ท่าทีของบุคคลซึ่งปรนนิบัติผู้อื่นถูกอธิบายไว้โดยพระเยซู

“กษัตริย์ของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ที่มีอำนาจเหนือเขานั้น เขาเรียกว่า เจ้าบุญนายคุณ

แต่พวกท่านจะหาเป็นอย่างนั้นไม่ แต่ผู้ใดในพวกท่านที่เป็นใหญ่ที่สุด ให้ผู้นั้นเป็นเหมือนผู้เยาว์ที่สุด และผู้ใดเป็นนาย ให้ผู้นั้นเป็นเหมือนคนรับใช้

ด้วยว่าใครเป็นใหญ่กว่า ผู้นั่งโต๊ะหรือผู้เดินโต๊ะ ผู้นั่งโต๊ะมิใช่หรือ แต่ว่าเราอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายเหมือนผู้รับใช้”

ลูกา 22:25-27

เพื่อศึกษาต่อ

ตัวอย่างของการปรนนิบัติ

- ทูตสวรรค์ : ฮีบรู 1:14, 4:11, มาระโก 1:13

- การปรนนิบัติหรือการรอคอยรับใช้ในการรับประทานอาหาร : ยอห์น 2:5, 9, ลูกา 10:40

ความเมตตากรุณา

“และเราทุกคนมีของประทานที่แตกต่างกันตามพระคุณที่ได้ประทานให้แก่เราคือ ถ้าเป็นการเผยพระวจนะ ก็จงเผยตามกำลังความเชื่อ

ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจาดก็จงให้ด้วยใจกว้างขวาง ผู้ที่ครอบครองก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตาก็จงแสดงด้วยใจยินดี”

โรม 12:6, 8

“เมตตา” แปลว่า ความสงสาร ความกรุณา สิ่งนี้หมายถึงการที่คุณสามารถที่จะรู้สึกเช่นนี้เพื่อคนอื่น บุคคลซึ่งมีของประทานความเมตตา มักจะมีความสงสารเป็นพิเศษต่อบุคคลซึ่งกำลังทนทุกข์และมีความสามารถที่จะช่วยเหลือเขา

ของประทานความเมตตาเกี่ยวเนื่องกับท่าทีเช่นเดียวกับการกระทำ สิ่งนี้ถูกแสดงไว้ในเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีซึ่งบันทึกอยู่ใน ลูกา 10:30-37 ชาวสะมาเรียผู้ใจดีไม่เพียงแต่มีความสงสารเหนือผู้เคราะห์ร้ายถูกโจรปล้นแต่เขายังแสดงออกเป็นการกระทำในการช่วยเหลืออีกด้วย

คุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีก็คือ ผู้ที่มีของประทานนี้ควรช่วยเหลือด้วยความชื่นชมยินดี

คำว่า “ความชื่นชมยินดี” หมายถึง ความพร้อมที่เต็มไปด้วยความยินดีในการทำสิ่งซึ่งเป็นไปได้ในการปลดปล่อยเขาจากความทุกข์ทรมานทันที

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงเปรียบเทียบความสงสารของอัครสาวกกับพระเยซู ตามที่ได้อธิบายไว้ในเหตุการณ์ต่อไปนี

<u>ข้ออ้างอิง</u>	<u>พระเยซู</u>	<u>อัครสาวก</u>
มัทธิว 15:23-28 หญิงชาวไซโรฟีนิเซีย	รักษาบุตรสาวให้หายโรค	ไถ่นางไปเสีย
มาระโก 8:1-9 ฝูงชน	จงเลี้ยงอาหารเขาเกิด	ไถ่พวกเขาไปเสีย
มัทธิว 20:31-34 ชายตาบอด	รักษาเขาให้หาย	พยายามห้ามเขาให้หนึ่งเสีย
มาระโก 10:48-49 บารทิเมอัสคนตาบอด	รักษาเขาให้หาย	พยายามห้ามเขาให้หนึ่งเสีย

เพื่อศึกษาต่อ

ศึกษาคำอธิบายเหล่านี้ซึ่งเกี่ยวกับของประทานความเมตตา

พระเยซู เกี่ยวข้องกับการหายโรค : มัทธิว 9:27-30, 15:21-28, 17:14-18, 20:30-34,
มาระโก 10:46-52, ลูกา 17:1-14

ชาวสะมาเรียใจดี : ลูกา 10:30-37

โดโรคัส : กิจการ 9:36-42

การให้การต้อนรับเลี้ยงดู

จงให้ การต้อนรับเลี้ยงดู ซึ่งกันและกันโดยปราศจากการทำอย่างไม่มีเต็มใจ

“ท่านทั้งหลายจงต้อนรับเลี้ยงดูซึ่งกันและกันโดยไม่บ่น

ตามซึ่งทุกคนได้รับของประทานที่ทรงประทานให้แล้ว ก็ให้ใช้ของประทานนั้นเพื่อประโยชน์แก่กันและกัน เป็นผู้รับมอบฉันทะที่ดีแจกและสำแดงพระคุณนานาประการของพระเจ้า”

1 เปโตร 4:9-10

ของประทานในการต้อนรับเลี้ยงดู คือ ความสามารถพิเศษที่พระเจ้าประทานให้แก่สมาชิกบางคนในพระกายของพระคริสต์ เพื่อให้จัดอาหารและที่พักอาศัยแก่ผู้ที่มีความจำเป็น

คุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีสำหรับการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณนี้ก็คือ ต้องทำสิ่งนี้ด้วยความเต็มใจปราศจากการกระทำอย่างเสียไม่ได้ การกระทำอย่างเสียไม่ได้หมายถึง การทำด้วยความขุ่นเคืองใจเพราะว่าจำใจต้องทำสิ่งนั้น

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การให้การต้อนรับเลี้ยงดูก็คือ การกระทำที่แสดงออกด้วยความรักโดยปราศจากการตีสองหน้า

**“จงรักด้วยใจจริง จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี
จงเห็นอกเห็นใจช่วยธรรมชาติมนุษย์เมื่อเขาขัดสน จงมีน้ำใจอภัยอภัยไม่ตรี”**

โรม 12:9, 13

การให้การต้อนรับเลี้ยงดู ก็คือหนึ่งในคุณสมบัติๆ ของผู้พิทักษ์จิตวิญญาณ

“ผู้ปกครองดูแลนั้นต้องเป็นคนที่ไม่มีใครติได้ เป็นสามีของหญิงคนเดียว เป็นคนที่รู้จักประมาณตนมีสติสัมปชัญญะ เป็นคนสง่าเรียบร้อย มีอักษณาสัยรับแขกดี เหมาะที่จะเป็นครู”

1 ทิโมธี 3:2

เพราะว่าผู้ปกครองดูแลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ ไม่เป็นคนเย่อหยิ่ง ไม่เป็นคนเลียดร่อน ไม่เป็นนักเลงสุรา ไม่เป็นนักเลงหัวไม้และไม่เป็นคนโลกมักได้

แต่เป็นคนมีอักษณาสัยรับแขกดี เป็นผู้รักความดี เป็นคนมีสติสัมปชัญญะ เป็นคนยุติธรรม เป็นคนบริสุทธิ์ รู้จักบังคับใจตนเอง”

ทิตัส 1:7-8

เพื่อการศึกษาต่อ

นางลิเดียคือ ตัวอย่างของบุคคลที่มีของประทานในการต้อนรับเลี้ยงดู : กิจการ 16:14-15

กายอัส ให้การต้อนรับเลี้ยงดูเปาโลในโรม : โรม 16:23

มีความเป็นไปได้ที่นำต้นตอประการหนึ่งในการแสดงถึงการต้อนรับเลี้ยงดู จงค้นให้พบว่ากล่าวไว้ว่าอย่างไรใน ฮีบรู 13:1-2 สิ่งนี้ก็เคยเกิดขึ้นแล้วกับอับราฮัมและซาราห์ : ปฐมกาล 18

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 8

1. จงเขียนชื่อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

2. จงเขียนรายชื่อของประทานในการรับใช้ 9 อย่าง

งานของพระวิญญูณบิสุทธ

3. ทำไมของประธานเหล่านี้จึงถูกเรียกว่าของประธานในการรับใช้

4. อะไรคือความแตกต่างระหว่างของประธานในการเป็นผู้นำและการบริหาร

5. อะไรคือความแตกต่างระหว่างของประธานในการช่วยเหลือและการปรนนิบัติ

6. จงอ่านรายการของประธานในการรับใช้ซึ่งอยู่ในรายการที่ 1 จงอ่านคำจำกัดความในรายการที่ 2 แล้วเขียนหมายเลขของคำจำกัดความ ซึ่งอธิบายถึงของประธานลงในช่องว่างข้างหน้านี้

รายการที่ 1

_____ การปรนนิบัติ

_____ การให้ความช่วยเหลือ

_____ ความเป็นผู้นำ

รายการที่ 2

1. ความสามารถที่จะประเมินคุณค่าผู้คน
ลัทธิคำสอนและสถานการณ์ว่าเป็นมา
จากพระเจ้าหรือไม่

2. ความสามารถที่จะเข้าใจผู้อื่นให้ประสบ
ความสำเร็จในเป้าหมายเฉพาะ

3. ทำเพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่น

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

_____ การดูแลปกครอง	4. ความสามารถพิเศษในการเชื่อ
_____ การถวาย	5. ความสามารถพิเศษในการถวาย
_____ การแสดงความเมตตากรุณา	6. ช่วยเหลือผู้อื่นในงานรับใช้ของเขา
_____ การสังเกตวิญญาณ	7. มีความสงสารเป็นพิเศษ
_____ ความเชื่อ	8. จัดหาอาหารและที่พักอาศัย
_____ การต้อนรับเลี้ยงดู	9. ปลดปล่อยผู้อื่นจากความรับผิดชอบเพื่อ
กระทำภารกิจที่เกิดผลเกี่ยวกับราชอาณาจักร
ของพระเจ้า

7. ข้อความเหล่านี้ ถูก หรือ ผิด
บุคคลที่มีของประทานในการถวายเท่านั้นที่จำเป็นต้องถวายเงินให้แก่ภารกิจของพระเจ้า

8. จงให้คำจำกัดความ ความเชื่อ

9. อะไรคือความแตกต่างระหว่างของประทานแห่งความเชื่อและผลของความเชื่อ

10. เราสามารถเพิ่มพูนความเชื่อได้อย่างไร?

คำตอบบททดสอบ บทที่ 8

1. “ถ้าผู้ใดใคร่เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสม์ครของคนที่ปวง” มาระโก 10:44
2. หน้า
 - การสังเกตวิญญาณ
 - การให้ความช่วยเหลือ
 - ความเป็นผู้นำ
 - การปรนนิบัติ

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

- การดูแลปกครอง
 - ความเมตตากรุณา
 - ความเชื่อ
 - การให้การต้อนรับเลี้ยงดู
 - การถวายเป็น
3. เพราะว่าของประทานเหล่านี้ถูกใช้ในการให้โครงสร้าง การบริหารและการสนับสนุน ทั้งในด้านฝ่ายวิญญาณและในทางปฏิบัติจริง หน้า
 4. คนที่มีของประทานของการบริหาร มีความสามารถในการนำพา จัดองค์กรและทำการตัดสินใจแทนผู้อื่น ของประทานของการเป็นผู้นำ กระตุ้น จูงใจและนำพาผู้อื่นให้ทำเป้าหมายพิเศษให้สำเร็จเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า หน้า
 5. การปรนนิบัติแตกต่างจากการให้ความช่วยเหลือตรงๆไปช่วยหยิบยกภาระหน้าที่ประจำของบุคคลหนึ่ง คนที่ปรนนิบัติต้องรับผิดชอบทั้งหมดสำหรับงานประจำนั้น เพื่อให้อิสระแก่อีกผู้หนึ่งเพื่อจะฝึกฝนของประทานฝ่ายวิญญาณ
ส่วนบุคคลที่มีของประทานการช่วยเหลือ เพียงแต่ไปช่วยใครสักคนหนึ่งงานรับใช้ของเขา แต่ไม่ได้ปลดปล่อยเขาจากความรับผิดชอบนั้น หน้า
 6. 9 หน้า
6 หน้า
2 หน้า
3 หน้า
5 หน้า
7 หน้า
1 หน้า
4 หน้า
8 หน้า
 7. ผิด หน้า
 8. คำจำกัดความเรื่องความเชื่อซึ่งให้ในฮีบรู 11:1 หน้า
 9. ของประทานคือ ฤทธิ์อำนาจ
ส่วนผล คือ ลักษณะนิสัย หน้า
 10. โดยการไถ่ยืมพระวาระของพระเจ้า โรม 10:17 หน้า

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

คำแนะนำเพื่อศึกษาเพิ่มเติมสำหรับของประทานแต่ละชนิดจนครบทั้ง 9 ชนิดนั้น ได้ให้ไว้แล้วขณะที่อธิบายของประทานแต่ละชนิด ที่ทำดั่งนี้ก็เพื่อให้คุณนำไปศึกษาต่อจนจบก่อนที่จะเริ่มศึกษาของประทานชนิดต่อไป

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ของประทานพิเศษฉบับเพิ่มเติม

พระคัมภีร์มีรายชื่อของประทานพิเศษซึ่งถูกมอบให้แก่ผู้เชื่อเพิ่มอีก ของประทานเหล่านี้ไม่ถูกเรียกว่าเป็นของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นด้วยเหตุผลนี้จึงไม่ถูกรวมเข้าไว้ในการศึกษาเรื่องของประทานฝ่ายวิญญาณ

การถือพรหมจรรย์

ของประทานการถือพรหมจรรย์คือ ความสามารถซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ผู้เชื่อบางคน เพื่อที่จะให้เขาอยู่เป็นโสด สำหรับวัตถุประสงค์ทางการรับใช้ของคริสเตียน

ใน 1 โครินธ์ 7:7-8 อัครสาวกเปาโล อ้างถึงของประทานในการอยู่เป็นโสด

การถือพรหมจรรย์ไม่ควรเป็นสิ่งที่ต้องเรียกร้องหรือบังคับกะเกณฑ์กัน (ดู 1 ทิโมธี 4:1-5) เพราะนั่นเป็นของประทานจากพระเจ้า มิใช่สิ่งซึ่งนำไปใส่ให้เป็นภาระแก่ใครโดยคริสตจักรหรือนิกายว่าต้องทำได้

คริสตจักรถูกทำให้เจริญขึ้นโดยบุคคลซึ่งมีของประทานการถือพรหมจรรย์นี้ ดู 1 โครินธ์ 7:32-35

การอธิษฐานเผื่อ

ของประทานในการอธิษฐานเผื่อ คือความสามารถพิเศษซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้เพื่อที่จะอธิษฐานด้วยความตั้งใจอันแรงกล้าในการขยายเวลาอธิษฐานออกไปมากกว่าที่จะปฏิบัติกันเป็นประจำ การอธิษฐานเผื่อหมายถึง การวิงวอนอธิษฐานเพื่อประโยชน์ของคนอื่น ผู้อธิษฐานเผื่อวิงวอนเพื่อความจำเป็นของประชากร ผู้นำงานรับใช้ และประเทศชาติ

ถึงแม้ว่าการอธิษฐานเผื่อไม่มีที่ระบุไว้ในพิเศษว่าเป็นของประทานฝ่ายวิญญาณ แต่ก็มีสิ่งที่เห็นได้ชัดว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นผู้จัดเตรียมให้ทำหน้าที่นั้นในฐานะของประทานชนิดหนึ่ง ดูโรม 8:26-27

ศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ เพื่อให้จะรู้ถึงวัตถุประสงค์สำหรับคำอธิษฐานเผื่อ

- ยากอบ 5:14-15 - 1 ทิโมธี 2:1-2
- กันดารวิถี 14:17-19 - กิจการ 7:60
- เอเฟซัส 6:19

ฝีมือการช่าง

มีของประทานอีกชนิดหนึ่งซึ่งเราจะเรียกว่า “ฝีมือการช่าง” ซึ่งเป็นความสามารถในการประดิษฐ์สิ่งสวยงามต่างๆ ด้วยมือ หรือมีหน้าที่จัดทำสิ่งประณีตเชิงศิลปะเพื่อใช้ในราชกิจของพระเจ้า

มีตัวอย่างให้เห็นเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้ ซึ่งมีทักษะพิเศษโดยพระเจ้าทรงประทานให้เพื่อที่จะจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับพระวิหารของพระเจ้า รวมทั้งเครื่องแต่งกายสำหรับปุโรหิตด้วย (อพยพ 28:3, 31:3-6)